

ærede Minister ikke i denne Sammenhæng fastholder det af ham i øvrigt hævdede Princip, hvad Dyrtidsforanstaltningerne angaar, at de skal komme det hele Samfund til Hjælp, det kan selvfølgelig i denne Sammenhæng aldeles ikke lade sig gøre. Men jeg gaar ud fra som givet, at den højtærede Minister er enig med mig i, at det er en særlig Form for Dyrtidshjælp, der ved dette Lovforslag vil blive ydet en Række Skatteydere, og at den højtærede Minister ogsaa erkender, at det Princip, som han i Forbindelse med Dyrtidsforanstaltningerne har hævdedet, ikke lader sig praktisere i dette Tilfælde. Der er altsaa Forhold, hvor den højtærede Ministers Betragtning af denne Sag ikke er praktikabel. Det er kun dette, jeg ved denne Lejlighed har villet slaa fast.

Oluf Jensen: Jeg har bedt om Ordet i Anledning af den højtærede Ministers sidste Udtalelse om, at Lovgivningsmagten ikke behøvede at beskæftige sig med dette Lovforslag, hvis der var Tale om, at de paagældende skulde indgive Ansøgning om Eftergivelsen. Jeg kan ikke indse andet, end at Lovgivningsmagten er nødt til at beskæftige sig med dette Forhold i Betragtning af den sidste Sætning, hvorefter de paagældende ikke bliver at betragte som Skatterestanter. Jeg tror ikke, at Kommunerne er berettigede til, naar de fritager for Skat, at lade vedkommende blive staaende som valgberettiget, og jeg mener derfor, at en Lovbestemmelse om dette Forhold er nødvendig.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen) har ikke Ret. I den Skikkelse, hvori Lovforslaget nu foreligger, og hvor der kun er Tale om Eftergivelse af Skat i den sidste Del af Skatteaaret 1917—18, er der overhovedet ikke fra nogen Side rejst Tvivl om dette Spørgsmaal, før det ærede Medlem nu har gjort det. At Kommunerne har Ret til efter Ansøgning at eftergive Andragere en Del af deres Skat, derom foreligger der en Række Afgørelser af Ministre af alle Partier. I Folketinget stod der nogen Diskussion om, hvorvidt det kunde udstrækkes til at eftergive al Skat, og herom kunde man have diskuteret, ligesom man gjorde i Folketinget, og jeg skulde tro, at jeg kunde hævde det af mig indtagne Standpunkt, men det passer ikke paa det Lovforslag, der her foreligger, som kun omfatter en Del af Skatteaaret.

Overfor det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Kragh) skal jeg anføre, at naar han

nu erkender, at der ingen Sammenhæng er mellem denne Foranstaltning og Dyrtidsforanstaltningerne, ved jeg ikke, hvorfor han overhovedet mente det rimeligt at føre dem frem til samlet Betragtning. At der er Forskel paa Plus og Minus er aldeles utvivlsomt.

Kragh: Jeg forstaaer ikke, hvorpaa den højtærede Minister støtter sin Paa-stand om, at jeg ved denne Lejlighed skulde have erkendt, at der ikke var nogen Sammenhæng mellem dette Lovforslag og Dyrtidsforanstaltningerne i øvrigt. Det har jeg intet Øjeblik gjort. Den højtærede Minister maa i saa Henseende ganske have misforstaaet mig. Jeg har ogsaa i min sidste Bemærkning fastholdt, at der er en saadan Sammenhæng, at dette Lovforslags Gennemførelse vil betyde en ny Dyrtidsforanstaltning, men en Dyrtidsforanstaltning, der maa foretages i Henhold til Principper, som paa Dyrtidsforanstaltningernes Omraade i øvrigt ikke har været den højtærede Ministers. Jeg har i min sidste Bemærkning villet slaa fast, at det Princip, som den højtærede Minister hidtil har villet hævde, ikke har vist sig at være praktikabelt overfor alle Dyrtidsforanstaltninger, men dette er virkelig noget helt andet end at anerkende, at dette Lovforslag ikke hænger sammen med Dyrtidsforanstaltningerne.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg troede dog, at det ærede Medlems forrige Bemærkning betød, at han nu vilde trække sig ud af det temmelig urimelige Standpunkt, som han til en Begyndelse indtog, ved at kritisere og antyde, at dette Lovforslag fra min Side betød en Fravigelse fra de almindelige Principper i Dyrtidslovgivningen. Her overfor godtgjorde jeg, at det var ganske ugørligt at anvende dette Princip paa Skattelovgivningens Omraade, fordi Forskellen var den af mig angivne.

Vejstrup: Jeg forstod ikke ganske den Betragtning, der kom til Orde fra det ærede Medlem (Kragh), som talte paa Venstres Vegne, naar han udtalte, at der her var Tale om noget andet, end naar man under normale Forhold nedsætter eller eftergiver Skatten. Det forekommer mig ikke, at der er nogen Principforskel, og jeg forstaaer ikke, hvorledes man kan føre dette ind under Dyrtidsforanstaltninger, naar man ikke kan gøre det under normale Forhold. Der er jo Forholdet det, at man nedsætter Skatten for de mindre bemidlede og i adskillige Tilfælde eftergiver den, og det forekommer mig